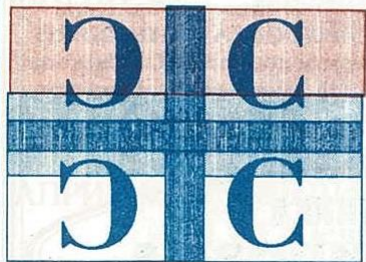
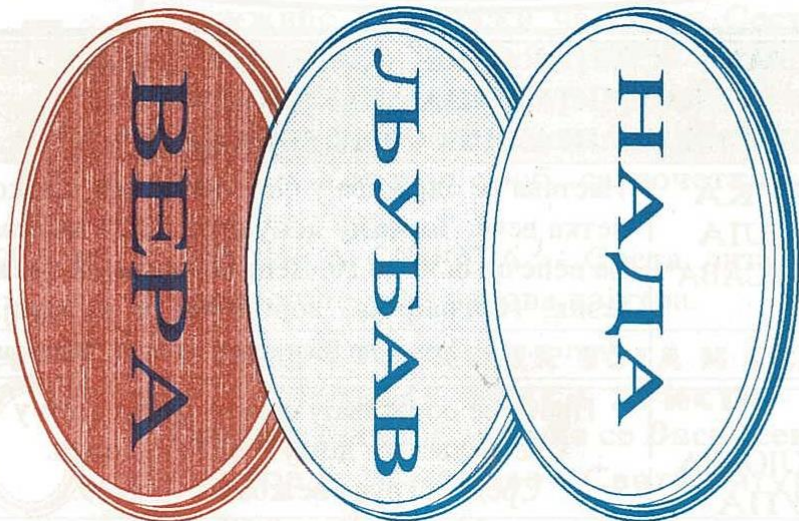

СВЕТОСАВНИК

СРПСКЕ
ПРАВОСЛАВНЕ ЦШО
"СВЕТИ САВА"
MELBOURNE

ХРИСТОС ВОСКРЕСЕ!

ТРИ ОСНОВНЕ ХРИШЋАНСКЕ ВРЛИНЕ

ВЕРА НАША,
ВЕРА СТАРА,
ВЕРА НАШИХ
СВЕТИХ ЦАРА,
ВЕРА НАША
ПРАВО -
СЛАВНА

ЉУБИ ГОСПОДА
БОГА СВОЈЕГА
СВИМ СРЦЕМ,
СВОМ ДУШОМ
И СВОМ СНАГОМ
СВОЈОМ, А
БЛИЖЊЕГА
СВОГА КАО
САМОГ СЕБЕ!

НАДЕ
НАМА
НЕМА НИ
У КОГА,
ДО У БОГА
И У СВОЈЕ
РУКЕ!

Published Quarterly

SVETOSAVNIKPublished by Serbian Orthodox
Church

"St. Sava" - Melbourne

With the blessing of His Grace
Episkop Vasilije.**СВЕТОСАВНИК**Издање Српске православне
црквено-школске општине
"СВЕТИ САВА" - МЕЛБУРН
са благословом Њ.П. Епископа
Аустралијско-новозеландског
Г. Василија

**НОВИ ТЕЛЕФОН СВЕШТЕНИКА
О. ДРАГОМИРА ШИПОВЦА
432 3048**

**У ХРАМУ "СВЕТОГ САВЕ" - CARLTON, СЛУЖИ СЕ
СВЕТА ЛИТУРГИЈА СВАКЕ НЕДЕЉЕ И
ЗАПОВЕДНОГ ПРАЗНИКА У 10. ЧАСОВА ИЗЈУТРА.**

СРПСКА ШКОЛА "СВЕТИ САВА" | Настава се одржава у Greensborough сваког петка вече. За малу децу од 7 - 8,30 часова. За веће од 8,30 до 10. Деци се предаје: Српски језик, географија, веронаука и историја. Учители: о. Драгомир Шиповац и Ксенија Чабаркапа

ФОЛКЛОРНА ГРУПА "АВАЛА" | Пробе се одржавају сваког петка вече у Светосавском дому - Greensborough. Средња група вежба од 7 - 8,30. Мала деца од 8,30 - 9,30. Велика група од 9,30 до 10,30. Учители: Славиша Илић и Бошко Цвијетић

СРПСКИ ПЕНЗИОНЕРИ | Пензионери се састају средом - Greensborough и имају зеједнички ручак у 1. по подне

ИЗНАЈМЉИВАЊЕ ЦРКВЕНИХ ПРОСТОРИЈА | **Greensborough: Велика и мала сала: Вито Обрадов: 330 3749**
Carlton: мала сала: Лазо Јузбашаић 354 2498

Телефон председника г. Јована Пјевача: 435 2276

РАСПОРЕД БОГОСЛУЖЕЊА О ВАСКРСУ

АПРИЛ 23.

Лазарева субота (ВРБИЦА) - Вечерње и освећење врбице у 7. сати увече. Дођите са децом, јер је то првенствено њихов празник.

АПРИЛ 24.

ЦВЕТИ - Света литургија и причешћивање оних који су постили, у 10. сати.

АПРИЛ 28.

ВЕЛИКИ ЧЕТВРТАК - Бденије са читањем 12 јеванђеља о страдању Господа нашег Исуса Христа, почиње у 7. сати увече.

АПРИЛ 29.

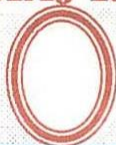
ВЕЛИКИ ПЕТАК - Изјутра у 10. сати служиће се Царски часови и Сестре ће украшавати Христов гроб у цркви.

УВЕЧЕ - Вечерње и трократни опход око цркве са Светом Плаштаницом и полагање исте у Христов гроб, са почетком у 7. часова увече.

АПРИЛ 30.

ВЕЛИКА СУБОТА - Света литургија и причешће у 10 часова изјутра.

МАЈ 1.

ВАСКРС ГОСПОДА БОГА И СПАСА НАШЕГ ИСУСА ХРИСТА

Тачно у поноћ служиће се Васкрсење.

Изјутра у 10 часова - Света литургија.

МАЈ 6.

СВЕТИ ВЕЛИКОМУЧЕНИК ГЕОРГИЈЕ
Света литургија у 9. сати, а пре и после ће бити благосиљање славских колача у цркви.

НАПОМЕНА ЗА ПРИЧЕШЋЕ: Сваки православни

Србин би требао током Часног поста да се исповеди и причести: за здравље тела и спасење душе. Потребно је постити недељу дана, тог јутра ништа не окушати и онда са страхом Божијим и вером прићи Светој чаши.

Причешћиваће се сваке недеље, као и на Велику суботу.

СРПСКА ПРАВОСЛАВНА Ц.Ш.О. "СВЕТИ САВА"
 У ЗАЈЕДНИШТВУ СА СВИМ Ц.Ш.О. ВИКТОРИЈЕ,
 НАЦИОНАЛНИМ, СПОРТСКИМ И
 КУЛТУРНИМ ОРГАНИЗАЦИЈАМА
ОБЕЛЕЖАВА

1594 **400 ГОДИНА** 1994

ОД СПАЉИВАЊА МОШТИ СВЕТОГ САВЕ НА ВРАЧАРУ
 У СВЕТОСАВСКОМ ДОМУ
 212Diamond Creek Rd. GREENSBOROUGH
СУБОТА ВЕЧЕ 7. МАЈА 1994

ПРОГРАМ ће почети тачно у 8. сати:

* Предавање о времену и спаљивању Светих мошти
 10. маја 1594. године на Врачару.

* Рецитације и рецитали о Светом Сави

* Српски гуслар сведочи, а гусле памте шта је некад
 било.

* Деца ће кроз народну игру показати да и на тај
 начин следују Светосавски пут.

Зато умољавамо вас парохијане цркве Светог Саве,
 да се одазовете и поткрепите ваше знање на прошла
 страдална времена, када је Турчин пробао да затре
 српско сјеме. Пробао, али Бог чува своје Србе.

Црквени одбор, у сагласности са осталим ЦШО
 ће пробати да програм буде што бољи и што
 професионалније уређен.

ДОБРО НАМ ДОШЛИ!

О осталим детаљима ћете бити накнадно обавештени.

ТУЦАЈУ СЕ

Многа лепа радост
Са Ускрсом иде;
А првена јаја,
Та долазе приде.

Туцају се деца;
А старији гледе.
Губи се, добија с', -
Помало с' и једе.

Натуцак најјачи
Има попин Гаја,
Њим је поразбијо
Већ двадесет јаја.

Ал' сад ће да страда
Од шегрта Тошке, -
Јер тај има јаје
Од морске кокошке.

Ал' верујте браћо,
Разбиће се и то -
(Само ако није
Оловом залито).

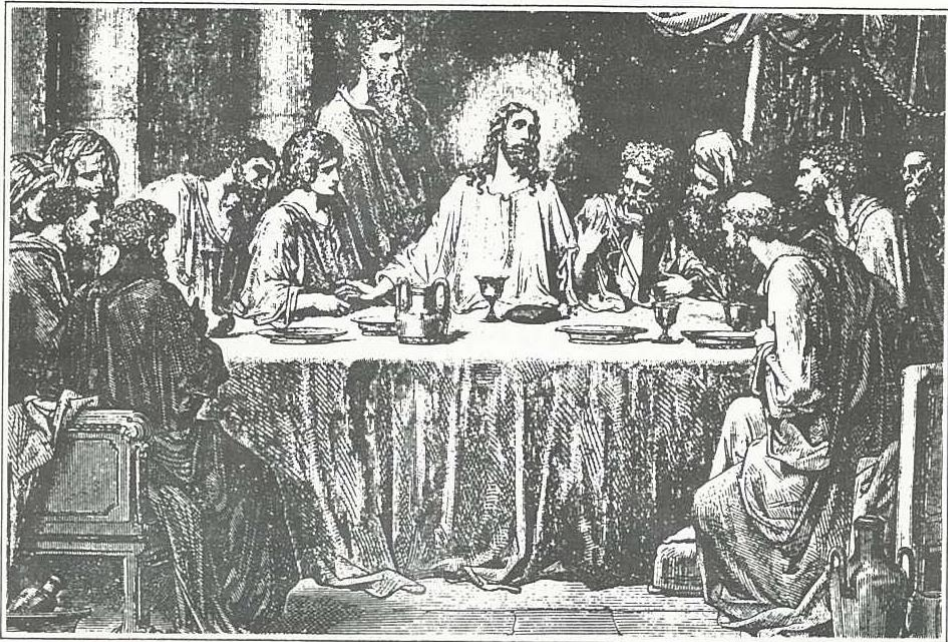
Кад се на Васкрс туца са јајима говори се:
ХРИСТОС ВОСКРЕСЕ!,

а онај што држи одговара: ВАИСТИНУ ВОСКРЕСЕ!

ВЕЛИКА НЕДЕЉА

После Цвети, када је Господ Исус Христос свечано ушао у Јерусалим, старешине јеврејске су смишљали на који начин да га окриве и погубе. Договорили су се да то буде ноћу, кад нема много народа око њега, јер га је народ поштовао као Божијег човека и великог праведника. Такође им је требао неко ко би по ноћи могао препознати Христа, да не би погрешног ухватили, и тако избегли непријатности од римских власти и свога народа. Због тога ступе у везу са Јудом Изкариотским, који је већ негодовао што се скупоцено миро троши на помазивање ногу Христових, уместо да се прода и подели сиромашним.

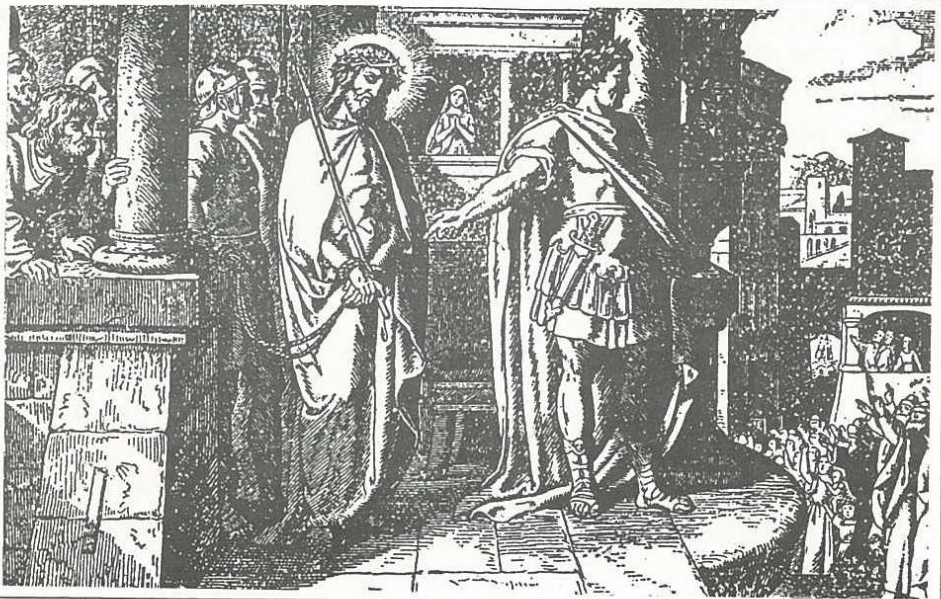
На ВЕЛИКИ ЧЕТВРТАК увече Господ Исус Христос сазове апостоле на вечеру. Знајући шта Јуда смера да учини, он га кријући опомену да чини брзо што је наумио, и кад он оде, разломи хлеб, даде ученицима и каза: "Једите, ово је тело моје, које се за вас ломе за опроштај грехова", затим узе чашу говорећи: "Пијте од ње сви, ово је крв мој, која се за вас и за многе излива за отпуштење грехова".

ТАЈНА ВЕЧЕРА

После Вечере, он рече да ће се сви разбежати кад га ухвате. Апостол Петар завика: "Ако се сви поколебају, ја нећу!" Господ му одговори: "Још ноћас, пре но што петао запева, трипут ћеш ме се одрећи". Кад је Господ завршио милитву или разговор са Оцем својим небеским, дође стража на челу са Јудом и ухватише Исуса. Одмах га приведоше јеврејском суду, где га шибаху у ругаху му се.

Затим га одведоше римском намеснику Понтију Пилату, који не нађе никакве кривице на Њему, али на инсистирање старешина и народа, осуди га да буде разапет на крст.

**ПИЛАТ: ЈА НЕ НАЛАЗИМ НИКАКВЕ КРИВИЦЕ НА ЊЕМУ.
СТАРЕШИНЕ И НАРОД ПОНАВЉАХУ: ДА СЕ РАЗАПНЕ**

*ВЕЛИКИ ЧЕТВРТАК празнујемо као дан када је Господ установио Свету тајну причешћа имајући са апостолима ТАЈНУ ВЕЧЕРУ. У црквама се тада чита 12. Страсних јеванђеља о страдању Христовом.

*ВЕЛИКИ ПЕТАК је дан када је Господ Исус Христос разапет на крст, издахнуо и сахрањен био. Тога дана се у црквама износи Света плаштаница, платно са ликом полагања Христа у гроб.

Док је Христос висио на крсту између два разбојника, војници су га чували, народ клицао и ругао му се, Његова мајка и апостоли су стајали по страни и туговали. Касније по подне, кад видеше да је издахнуо, пробише му ребра копљем и скинуше са крста. Јосиф и Никодим узеше мртво Христово тело и сахранише га у гроб.

На тражење јеврејских старешина, поставише стражу да чувају гроб.

ХРИСТОС ВАСКРСЕ!

Угле, трећег дана рано ујутру (то јест у недељу) Господ Исус Христос васкрсну из мртвих, јер он није био обичан човек, већ Син Божији. Он је васкрсао из мртвих на очиглед стражара који су чували гроб. У том тренутку земља се јако затресе, печати на гробу попуцаше, анђеоски сиваши с неба одвали камен са гроба. Лице васкрслог Господа сијаше као муња и хаљине Његове бежу беле као снег. Видевши ово стражари се веома уплашише, попадале по земљи и постадоше као мртви. Тек доцније устадоше и побегоше у Јерусалим и јавише поглаварима јеврејским све што се десило. Велики страх узео поглаваре и договорили се да богато награде стражаре гроба, гворећи да су Христови ученици дошли ноћу и украли Његово тело док су они тобож спавали. Стражари су примили новац и народу говорили онако како су их старешине научили.

Од Христових следбеника, прво су жене сазнале да је Он васкрсао, па су после јавиле осталим апостолима.

Међутим, иако су апостоли разговарали са својим Господом, један од ученика није могао да верује, све док не види и не опипа ране Христове. То је био апостол Тома.

У недељу по Васкрсењу, док ученици бејаху на молитви, Христос уђе кроз закључана врата и рече Томи да стави прсте у ране његове, да не буде неверан него веран. Кад то Тома учини, клекну на колена и завика: "Господ мој и Бог мој!"

ХРИСТОС ВОСКРСЕ ИЗ МЕРТВИХ, СМЕРТИЈУ СМЕРТ ПОПТАВ И СУШЧИМ ВО ГРОБЈЕХ ЖИВОТ ДАРОВА!

СВЕТИ САВА И СТОГОДИШЊИ СТАРАЦ

Једном на путу сретне Светог Саву један стогодишњи старац и узвикне:

- Милост, светитељу!

- А шта си рад, старче? - упита га Свети Сава.

- Дај ми још коју годину да поживим, јер ми је жао да оставим овај бели свет.

Свети Сава се осмехну, те упита старца:

- Јеси ли старче, за твога живота оженио што си имао да ожениш?

- Јесам, - одговори старац.

- А јеси ли удао што си имао да удаш?

- Јесам.

- Јеси ли се најео и напио?

- Јесам.

- А јеси ли се најахао добрих коња и наносио лепог одела?

- Јесам.

- Јеси ли се старче запевао и наукао у животу твоме?

- Јесам, вала, и то, светитељу.

- Јеси ли претерао и коју жалост, мимо радости?

- Јесам.

- Можеш ли да слушаш себе?

- Не могу.

- Можеш ли сада да радиш?

- Не могу.

- А можеш ли да ћутиш и да не говориш сваки час?

- И то не могу.

- Е па шта хоћеш сад, право ми реци!

Старац слегне раменима и ућута...

ИЗЛИВЕНА БЕТОНСКА ПЛОЧА ЗА ХОР

Крајем децембра месеца 1993 и почетком јануара изливена је бетонска плоча за хор изнад улазних врата цркве. Да би се уштедило, члан грађевинског одбора г. Бранко Тешкић је узео на себе обавезу да пронађе мајсторе који би добровољно радили. Тако је прво ступио у везу са Новаком Бигићем, који има дугогодишње искуство око шаловања. Затим су купљене дебеле шперплоче, изнајмљене скеле и онда се почело радити.

Прискочили су Новаку, поред Бранка и: Драгиша Зоринић, па онда Спасоје Цвикић, Раде и Чедо Оклобџија, Светко Ђукић, Манојло Поповић и Вито Обрадов. Међутим, највећи терет су поднели Новак, Бранко и Драгиша. Требало је монтирати скеле и на њих поставити табле, а колики је посао на степеницама, не треба ни спомињати, јер се морало шаловати са свих страна. Затим је постављено железно, односно арматура.

Кад је све било готово, одређена је субота 18. децембар да се излије бетон. Наручена је пумпа, а онда су камиони почели да довозе. Сасуто је 20 кубика бетона. Главни мајстор је био Вуле Богуновић са својим верним помоћницима: Гораном и Зораном Бркљач. Исти дан су се ту нашли да припомогну радом и спремањем ручка: зидар Раде Добрић и син Драган, као и Светко Обрадовићи председник ЦШО г. Јован Пјевач. По подне је све било готово.

Средином јануара су скинуте скеле.

Такође да споменемо да је средином јануара електричар Младен Младеновић још развео кабла за горњи ред светала. Овај наш вредни Србин долази из Спотсвуда и на себе је узео обавезу да електрифицира цркву, што ће бити његов велики прилог.

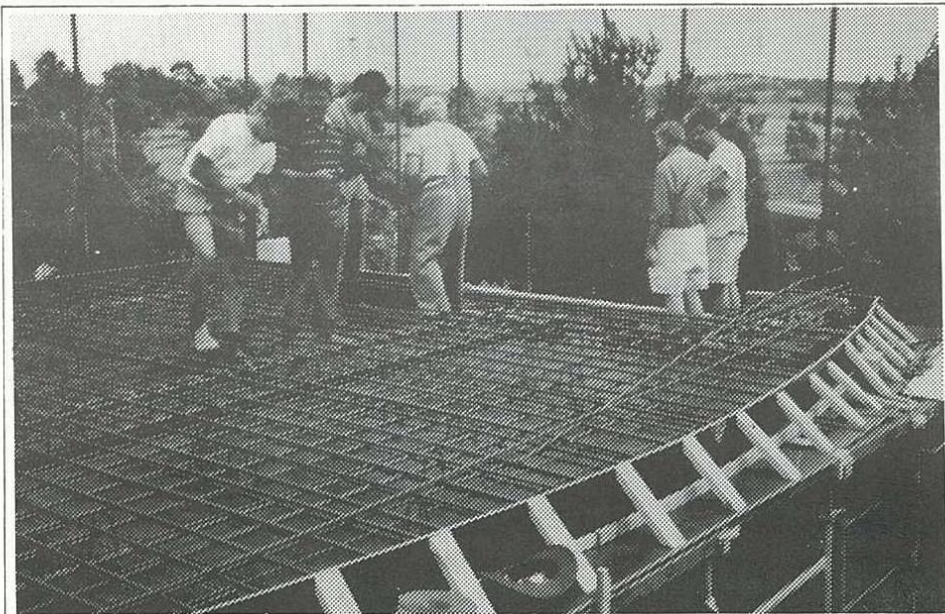
Можда не би било с горега захвалити се и похвалити г. Александра Нади, који је узео обавезу да читави ток градње и прослава током градње цркве сними на видео, тако да ћемо по завршетку имати једну фину успомену како смо подизали богомољу.

И тако, полако се напредује. Није како би ми многи желели, али важно је да се не стоји у месту, јер док се год гради, биће напредка и Бог ће бити на помоћи свим прегаоцима.

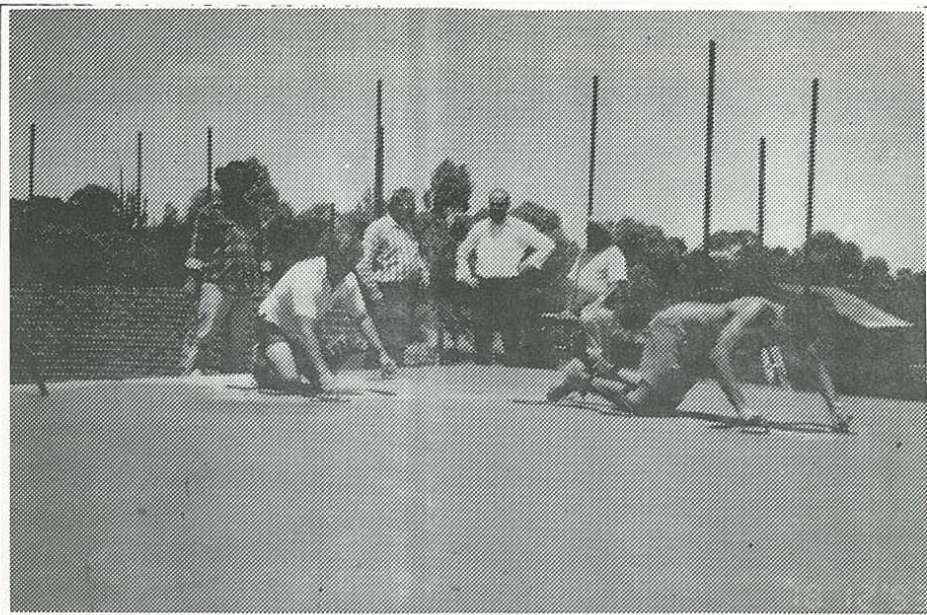
ИЗЛИВАЊЕ БЕТОНСКЕ ПЛОЧЕ - У СЛИЦИ

НА МОБИ: (чуче) Новак Бигић, Бранко Тешић и Светко Ђукић.
(стоје) Вуле Богуновић, Чедо и Раде Оклобдија, Спасоје Цвикић и Вито Обрадов

Моменат постављања арматуре за бетонску плочу.

Вуле Богуновић и Горан Брклјач завршавају са глачањем бетона.

СВЕТИ ВЕЛИКОМУЧЕНИК ГЕОРГИЈЕ (ЂУРЂЕВДАН)

Свети Ђорђе је био син имућних и побожних родитеља. Отац му пострада за Христа, а мајка се посветила васпитању свога сина јединца. Кад Ђорђе одрасте он се посвети војној служби у којој је брзо напредовао и постао војвода у време римског цара Диоклецијана. Овај римски цар је најсвирепије мучио и гонио хришћане у жељи да их све истреби.

Како је Ђорђе био близак цару, није могао да гледа како се хришћани свирепо кажњавају, па реши да због тога цара изобличи. Знајући да ће га овај корак стати живота, он разда своје имање

хришћанској сиротињи и робовима даде слободу. Затим храбро изиђе пред цара и његове доглавнике и изобличи их све због њихове заблуде према хришћанима и храбро исповеди да је Исус Христос прави Син Божији.

Цар је био веома изненађен и огорчен па је употребио сва средства да Ђорђа примора да се одрекне хришћанства. Кадопомене нису помогле, бацише Ђорђа у тамницу и ставише на најтеже телесне муке. Ноге и руке му ставише у класе и на груди му метнуше тежак камен; затим га мучише на точку, потом га закопаше у земљу све до врата па га тако оставе три дана и три ноћи.

Но Ђорђе се при свим овим мукама молио Богу и Господ га је крепио, тако да је после сваког мучења добијао нову снагу, а његове телесне ране су, на велико запрепаштење мучитеља, на чудесан начин исцељиване.

На крају Ђорђе би погубљен мачем 303 године.

СА ПРВЕ ХРАМОВНЕ СЛАВЕ У НОВОЈ ЦРКВИ: До свештеника са леве стране стоји породица Јеремић: Момчило, Пем и Дамјан - пре почетак резања Славског колача у Недељу 30 јануара 1994.

СА СВЕТОСАВСКЕ ПРОСЛАВЕ

Мешко је потрефити дан, а посебно недељу, да се може служба Божија служити под отвореним небом. Обично је лети велика врућина, па још у 9 сати пече сунце, или је ветар. Међутим, ове године, као да је Свети Сава гледао на нас и на наше скромне молитве, па је био дан облачан до подне, без већег ветра, тако да се могло служити у непокривеној цркви.

А ова слава је историјска за нас, јер се ове године **по први пут** служило за Светог Саву у цркви која се гради у Гринзбари.

Служио је надлежни парох прота Драгомир Шиповац, а одговарали појци наше цркве. После свете литургије пререзан је Славски колач. Домаћин је био брат Момчило Јеремић са породицом, а за догодине се примио да буде домаћин Душан Павловић.

И као што је обичај, продужило се са славским ручком у Светосавском дому. Присутно је било око 500 гостију. Вредне сестре на челу са Тошом Трифуновићем су неуморно радиле, служећи госте, као и Црквени одбор на челу са председником господ. Јовицом

Пјевачем.

Док се ручак служио деца су рецитовала о Светом Сави, а такође су подељени поклони свој деци која су ту била.

Ина крају програма, пошто је средња фолклорна група "Авала" одиграла сплет српских игара, јавно је похваљена као најбољи ђак по учењу и понашању Наташа Томић.

Потом су настала чести-тања од стране представника ЦШО и националних орагизација, као и сакупљање прилога за Славу и подизање Нове Лазарице. Истога дана је уручена специјална Грамата г. **Животи Нешпићу** за дугогодишњи рад као тотор цркве.

Неко је упитао свештеника где су му остала сабраћа да увеличају славље. Он им је укратко одговорио: "Доћи ће кад се клима промени. Ја памтим, па како ко заима, тако ће му се вратити".

Нико нема
Што Србин имаде,
Србин има
своју Крсну славу,
Крсну славу
Светитеља Саву!

КАКО ЈЕ ПРОСЛАВЉЕНА ДРУГА ШКОЛСКА СЛАВА СВЕТИ САВА

Остаће нам дуго у сећању 1993 година када је прослављена по први пут школска слава, а домаћица је била ученица Маја Танић.

Ове године је домаћин славе био ученик Даниел Пештерац. Прослава је обављена уочи Светог Саве 26 јануара 1994. Дан је био врућ и спаран, тако да сам се бојао, да ли ће се родитељи нахранити да дођу са децом на школску славу. Неки нису могли прегети, али је већина дошла. Био сам планирао да се у цркви одслужи Вечерње и онда пререже славски колач. Али тачно у 7. сати поче да дува хладан ветар, који донесе кишу, тако да смо у пола осам почели у малој сали.

Домаћин, Даниел Пештерац са својом мајком Златом је спремио славски колач, жито, свећу, вино, а и хране и пића. Још је доста мајки исто учинило.

Напред су стајала деца, а позади родитељи, радосни у радости своје деце.

После славског обреда, деца су прилазила да узму славско кољиво. Било их је врло занимљиво гледати како и

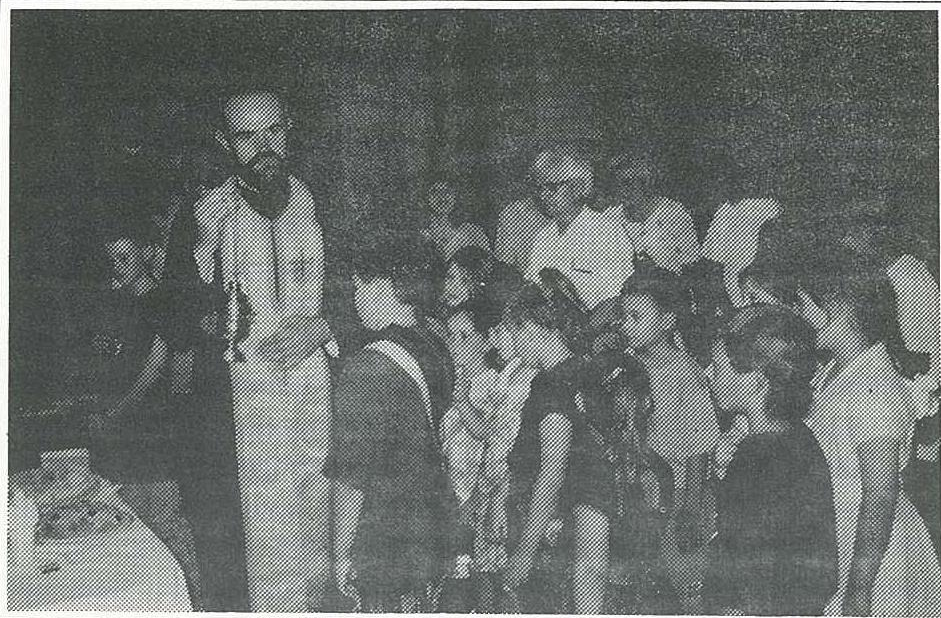
побожно и радознало прилазе да се послуже.

Потом се прешло на Светосавски програм. Сва деца из оба разреда су отпевали Химну Светом Сави, а онда рецитовали и певали песме које су научили у школи.

Сматрам да треба навести имена деце која су рецитовала, ради њих самих, као и ради родитеља који су уложили труд да им деца науче песме о Светом Сави:

Саша Стојановић
Марија и Јелена Андрејић
Јеремија Томић
Весна Југовић
Даниела Јовановић
Дана Дамјанац
Александра Чабаркапа
Зорка и Коса Шиповац
Наташа Томић
Јелена Аперлић
Даниел Радосављевић
Даниел Пештерац
Душко Петровић
Стевица Јаковљевић
Даниела Јаковљевић
Милица Вујовић
Маја Танић

Све је свето и честито било и миломе Богу приступачно!

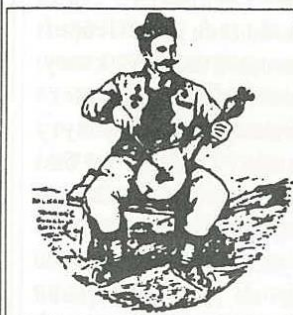

МОМЕНАТ СА ШКОЛСКЕ СЛАВЕ СВЕТОГ САВЕ,
УОЧИ САВИНА ДАНА 26. ЈАНУАРА 1994.

Домаћин школске Славе ученик Даниел Пештерац са ученицом
Маријом Андрејић, која је наследила славу за догодине.

ИЛИЈА ВУКОВИЋ КАО СТАРИ ВУЈАДИН

Мало је коме познато да је краљ Александар волео гусле. У свом двору држао је поклона: искићене гусле

послате са Цетиња. Кажу да су израђене, нигде друго него у Гацку, старој постојбини песника Горског вијенца. Тридесетих година, лично је краљ председавао жирију за избор гусларског гласа године. Када су се у Београду окупила сва најзначајнија имена, изцеле земље, која су се натпевавала пре његовим краљевским величанством, био је то својеврсни празник за многе становнике главног града краљевине али и за дворску свиту. Кажу да је краљ тога дана отказивао све важније државничке послове.

Такмичење је имало призивак и престиж хајдучких надметања и војевања. Међу највеће и најпознатије гусларе из разних крајева умешало се једно непознато момче из Херцеговине: Илија Вуковић. Кажу, када се појавио на позорници, онако стасит и наочит, да се проломно аплауз у сали. Као да му је на глави она

чекркли челенка,
баш челенка од дванаест пера,
свако перо од по литре злата!

Момче се није дало збунити ни омести: зграбило је гусле и наткрилило их. Када је Вуковић превукао гудало преко инструмента, на чијој су кожи

били исцртани ликови Његоша и Марка Краљевића, и запевао песму Стари Вујадин, кажу да је краљ Александар пустио сузу. Настао је урнебес од аплауза и овација. Везао је песму Илија, обртао и окретао, а да није знао да пева песму и о себи. Изгледа да је тако на овом свету удешено: шта год човек да ради, прориче своју судбину. Тако је, уосталом, записано и у Новом завјету.

Када су се, на Коларцу, изређали сви гуслари, краљ је пресудио - победник такмичења је Илија Вуковић! Можда је и сам у тој песми осећао понешто од властитог живота. Осећао или наслућивао. Одмах га је позвао к себи и понудио му, кажу, звање дворског гуслара и, богме, вилу на Дедињу. Вуковић је све одбио и настанио се код својих рођака, у Господара Вучића 100.

Вест је објављена у многим новинама и муњевито обишла Херцеговину. "Вуковић има глас славуја, срце Милођа Обилића, а прсте на рукама као виртуоз Паганини", писале су тадашње новине. На вратима гатачког хотрела "Метохија" осванула је слика победника. Неки Митар, меанција из Гацка, проширио је вести до најзабаченијих околних села. Од тада ће многи очеви својој мушкој деци надевати име Илија. Његова мајка Стана, попут Јефимије, извезла је златну похвалу његовом краљевском величанству са ликом херцеговачког чудотворца светог Василија.

Илија Вуковић је рођен у селу Наданићима код Гацка 1898. године, од оца Обрена и мајке Стане. Било му

је намењено име Гавран. А отац, кда је чуо, узвикнуо је: "Какав Гавран - у кући вам гавран грактао! Њему ће бити име Илија!" И тако је било. У манастиру Морача постоји фреска на којој гавран храни пророка Илију. Та симболика имаће значење и у животу Илије Вуковића. Народ верује да је свети Илија узнет на небо у огњеним колима. У та огњена кола, на крају живота, сепће и сам Илија Вуковић. Симболика је често неумољива.

Обрен је био један од најбогатијих људи овога краја. Имао је деветоро деце, па су га често звали оцем девет Југовића. Један од његових синова погинуо је у руској револуцији, па се из његових уста често могла чути тужбалица:

Мени сунце давно пресјенуло,
чак далеко у земљи Русији!

Кажу да таквог човека, као што је Обрен био, није имао срез гатачки. Неком Митру Копривици написао је меницу за кредит, која је износила ондашњих сто хиљада динара. Када је Митар умро, Обрен је продао пола своје земље и двестогрла стоке из тора да би за пријатеља вратио државни дуг. Издржавао је Мила Вуковића, званог Пајдару, који је остао сироче. Школовао га је и извео на пут. Када му је неки сиромаш, који је имао дванаесторо деце, дотерао краву да је излечи, он је схватио да је у њеном грлу заглављен кромпир који није могао ни тамо ни амо да се покрене. Узео је дрвену облицу и на њој стучао заглављени шмањак кромпира и тако спасио и краву и оне које је хранила.

Тако ће младић, кога је гуслању учио чувени хајдук Ристо Мапојловић

доспети у главни град краљевине Југославије, да победи до тада непобедиве. А непобедиви је био Јеврем Ушћумлић, Црногорац, који је, кажу, својим гулама знао да расплаче многа и најтврђа срца, да покрене и замрзнуту воду у Требишници. Толико је био погођен догађајем у Београду, када је изгубио титулу најбољег гуслара, да је петнаести дан од јада и жалости умро.

Вуковић је на дар, од краља Александра, добио раскопну народну ношњу и позлаћени пиштољ с дванаест метака. Руски наган, бео као млеко. Сат и ланац је добио од краљице Марије.

Убрзо се Илија обрео и на такмичењу гуслара у Прагу. Едвард Бенеш, председник чехословачке републике, када је чуо звук Илијиних гусала, пришао је Херцеговцу, честитао му, веле, и рекао: "Бићу ти кум када добијеш сина!" И збиља, када се Илији родио син Милош, његова екселенција Бенеш примио је писмо у стиховима, с позивом на обећано кумство и најављено крштење деета. Како је чехословачки председник био заузет државним пословима, он шаље сврга изасланика на свечаност, са импозантним поклоном од тридесет хиљада динара. Изасланик је био Илијин земљак, начелник Земаљске управе војске, генерал Јово Кукавић.

Следе разна такмичења и гусларска надметања. У Београду је Илија Вуковић одржао концерт за две хиљаде војника. Био је шармер, волео кафане и забаве. Где је он седео ту други није плаћао. Са својим инструментом, обишао је све градове Србије и многа места диљем краљевине. И увек је певао своју најомиљенију

песму Стари Вујадин. Био је говорник да су људи мислили да има два факултета. А он је увек готово све своје речи претварао у песму. За њега су говорили: "Шта око види, то опева!" Са лакоћом је песму вадио из главе! Певао је уз гусле и на сахрани Арчибалда Рајса, кажу, по жељи покојника. У Париозу, на такмичењу представника из много земаља Европе, опет побеђује Илија Вуковић. У француској престоници појавио се са лептир-машном око врата. Земаљска управа француских пошта објавила је разгледницу са Илијиним ликом, испод којег пише његово име и презиме, као и опис његовог подвига. Враћа се у Београд и прича како ће краљ Александар, ако оде на планирани пут у Марсељ, засигурно погинути. Кажу да је певао и песму која је, као и многа упозорења да не иде на тај пут, стигла у руке Александра. Тако је Илија показао да има нешто од пророчке надарености свога оца. Краљ је ипак на пут отишао. Постоји записано предање, да је краљ, када се упутио из брода према колима, једном генералу из своје пратње рекао: "Надам се да Илијина песма није истинита!" Нажалост, гусларево пророчанство се остварило и он је ту песму певао на дочеку краљевих посмртних остатака.

Илија Вуковић се оженио Радом из Обреновца и живео с њом у Београду. Четрдесет прве године, на путу кроз Сарајево, уснио је да му је отац изненада умро. Када се разбудео, изговорио је следеће стихове:

Снијег пада на твоје ливаде,
ни прољеће окошнити неће!

Са женом и сином упутио се у Херцеговину, где су се потврдили његови снови. Када је прешао кућни праг видео је оца склопљених очију.

Илијин добар пријатељ и кум, Омер Капетановић, у Наданиће је донео вест да Илију хитно траже да се врати у Београд. Извадио му је чак и потребну објаву. Вуковић је поверовао у кумове речи и одмах је почео да се спрема за пут. А Омер је пречицом, на бициклу, одјуррио према Невесињу и јавио усташама да ће тим путем, аутобусом, проћи краљев гуслар. Сачекали су га 26 јуна (двадесет дана након покоља на Корићкој јами) и ухватили га у Кифином селу, недалеко од Невесиња. Њега и групу од осамдесет двоје људи затворили су у жандармеријску станицу. Прво су Илији одсекли ноге, уши и извадили очи. Савили су му у руке гусле и натерали да пева своју омољену песму.

Кад прођоше три бијела дана,
изведоше старог Вујадина,
пребише му и ноге и руке;
кад стадоше вадит очи чарне...

Терали суга да пева омајци Русији. Тако унакаженог, са осталим пребијеним и покланим, бацили су у ископану јаметину. Он је гурнут први, а на њега осамдесет два унакажена тела. Кажу да је у ту гробницу пала бомба и растурила кости на све стране. После је мајка Стана пренела у Наданиће оно што је од свога сина препознала, и 21. новембра, на светог Арханђела исте године сахранила. Заједно са својом снахом подигла је Илији споменик. Усташе су клале и убијале, пљачкале и оно одело које је од краља на дар добио, као и поклон који је стигао од Едварда Бенеша.

СПИСАК ДЕЦЕ У ШКОЛИ "СВЕТИ САВА" GREENSBOROUGH

ПРВИ РАЗРЕД:

Тања Ранковић
 Јелена Андрејић
 Сузана Дрљача
 Марија Андрејић
 Александра Чабаркапа
 Марко Јовановић
 Алекса Јовановић
 Весна Југовић
 Александра Лукић
 Наталија Павловић
 Наталија Плетикапа
 Весна Ранковић
 Милица Вујовић
 Петар Дрљача
 Наташа Јовановић
 Ђорђе Кешић
 Јела Лукић
 Јеремија Томић
 Наташа Деспотовић
 Даниела Дрљача
 Даниела Јовановић
 Дана Кулинчевић
 Саша Магазин
 Ненад Савић
 Наталија Шиповац
 Саша Стојановић
 Дана Дамјанац
 Љиљана Богуновић
 Милица Дрљача
 Наталија Јаковљевић
 Даниела Јаковљевић
 Бојан Килибарда
 Јован Стојановић
 Адрана Трифковић
 Александра Ђорђевић

Даниел Глоговац
 Душан Јовић
 Милица Ковачев
 Катарина Павловић
 Даниел Пештерац
 Душко Петровић
 Hannah Renn
 Марија Берак
 Тамара Николић
ДРУГИ РАЗРЕД:
 Стефанија Красић
 Маја Танић
 Снежана Богуновић
 Наташа Челебићанин
 Дража Гашић
 Дамјан Јеремић
 Коса Шиповац
 Саша Гашић
 Петар Кулинчевић
 Савка Марјановић
 Даниел Радосављевић
 Jessica Renn
 Горан Ристић
 Јелена Аперлић
 Снежана Гашић
 Стевица Јаковљевић
 Немања Јовић
 Мира Ковач
 Тања Тешић
 Зорка Шиповац
 Јасмина Богуновић
 Наташа Савић
 Наташа Томић
 Душан Живановић

Уколико родитељи и деца озбиљно схвате и продуже да доводе децу у школу, успех је загарантован, не само за њих, да ће им деца постати добри Срби, него и за целу српску заједницу.

СПРЕМАЊЕ СРПСКЕ ДЕЦЕ ЗА БУДУЋНОСТ

Први разред школе "Свети Сава" са учитељима: о. Драгомиром и Ксенијом

Фолклортна група "Авала" (средња група) са учитељом Славишом Илић

22 ПОРУШЕНЕ БОГОМОЉЕ У ХЕРЦЕГОВИНИ

Крајем 1993 године, епископ Захумско херцеговачки Атанасије (Јефтић) је упутио писмо Радовану Караџићу, напомињући га да је Херцеговина Светог Саве дедовина, и да пази да не дође до трговине са том светом српском земљом, а истовремено обавештава које су цркве и манастири страдали у тој епархији.

1. Манастир Житомислић код Мостара, срушен, као и костурница житомислићких 8. калуђера, који су побијени 1941 и бачену јаму Видоња. Сахрањени су 3. фебруара 1991. а опело је извршио патријарх.
2. Стара црква у Мостару подигнута на темељима старе 1832 и до пола укопана у земљу, срушена.
3. Нова црква у Мостару подигнута 1873. Имала велико кубе и још пет кубета, срушена до темеља.
4. Црква у Богодолу, саграђена 1934 године, порушена.
5. Капела у Рашкој Гори код Мостара, порушена.
6. Црква у Бијелом Пољу изнад Мостара, спаљена и олтар срушен.
7. Црква у Благају. (1893) код Мостара, срушена.
8. Црква у Чапљини (1931), спаљена, кров пробијен.
9. Црква у Љубушком, спаљена.
10. Црква у Клепцима код Стоца, срушена, Тасовчићи пусти.
11. Спомен црква у Пребиловцима у њу су биле положене мошти мученика 4. августа 1991. Крипта и темељи разнети динамитом са костима.
12. Црква у Горњем Храсну, срушена.
13. Црква у Орашници (1470), оштећена изнад олтара.
14. Црква у селу Доњи Поплат (1867), оштећена и нарушена.
15. Црква у Стоцу (1870), унутра спаљена. Св. Престо уништен.
16. Црква у Тријебљу (1534), неизвесне судбине.
17. Црква у Орашју, оштећена
18. Црква у Равном, јако оштећ.
19. Црква у Чваљини, оштећена
20. Манастир Завала (1514) црква демолирана и коначи оштећени.
21. Црква у Шћеници, срушена
22. Црква у Просјеку, оштећена
23. Црква у Сливници, срушена
24. Црква у Зачули, минирана до темеља.
25. Црква у Запланику, јако нарушена.
26. Црква у Орашју, оштећена
27. Црква у Главској срушена минирањем.
28. Црква у Коњицу оштећена, била јавни клозет. Српских 16. села уништено.
19. Црква у Челебићу полу порушена.
20. Црква у Брадини порушена и капелица у селу Блаце.
21. Црква у Дувну, опљачкана, оскрнављена и оштећена.
22. Црква у Рашћанима код Дувна, запаљена и минирана.

На Св.Николу 1993.

О ЧЛАНСТВУ

У правилима ЦШО се каже да су чланови дужни првенствено да редовно долазе на света Богослужења и да финансијски помажу подизање црквених објеката, као и да својим радом узму активног учешћа у одржавању црквених просторија.

Док прописи православне цркве још одређују да се држи пост и да се причешћује у време постова, а најмање једанпут годишње. У ствари, све се ово захтева од свих крштених Срба једне парохије, а од чланова се очекује да буду први у испуњавању норми православних Срба.

Каква нам је стварност?

Поразна!?

Велика већина чланова, не само код нас, сматра да бити члан ЦШО је исто као и члан сваке друге организације. Они мисле да им је дужност да плате годишње \$50 или \$20 и да на Скупштинама бирају Црквену управу или буду у истој.

Међутим, у уводнику се види каква је обавеза и дужност чланова ЦШО.

Питаћете се, шта онда треба чинити да се измени досадашња пракса?

Потребно је да се приликом примања у чланство нових особа утврди какав је дотични. Да ли редовно иде у цркву. Да ли помаже радом и прилозима. Каква му је породица и слично.

А стари чланови да се често опомињу на дату обавезу кад су се уклањивали, па су повремено запоставили. Такође би требало обратити пажњу кад се бира Црквена управа, да у њу уђу само особе који редовно долазе у цркву и редовно се причешћују.

Можда ћете помислити, колико ће их онда бити у управи? Колико буде. За почетак ће бити мало, али ће они бити квасац, па ће за краће време да се поправи ситуација.

Зашто о овоме говорим? Зато да би се спречило да чисто о црквеним стварима одлучују људи који немају много заједничкога са Црквом.

Надам се да ће се овај добронамерни осврт примити к срцу и допринети да чланови ЦШО буду истински побожни, а не само чланови било какве организације.

СА ГОДИШЊЕ СКУПШТИНЕ 27 МАРТА 1994.

Шта су редовне Годишње скупштине? То је скуп чланова једне ЦШО где управни одбор подноси извештај чланству о протеклом раду, а затим се констатује да ли је све било на свом месту и онда се изабере нови Црквени одбор и трасира рад за будуће. Међутим, нажалост, томе се врло мало посвети пажња.

За следећи период од годину дана следећа браћа су ушла у Црквени одбор на челу са председником г. Јованом Пјевачом.

Бошко Цвијетић	Раде Глоговац
Раде Оклобџија	Млиша Седларевић
Манојло Поповић	Радисав Живковић
Божо Глоговац	Петар Ђорђевић
Милијан Кулинчевић	Тодор Трифуновић
Александар Лукић	Глигорије Хешков
Зоран Поповић	Бранко Рупар
Данило Булатовић	Митар Козомара
Милан Илић	Драган Николић
Петар Крчевинац	Милан Николић
Радмило Б. Живковић	Милош Петровић
Зоран Радосављевић	Никола Вујанић
Слободан Љубинковић	Милан Кнежевић
Лазар Јузбашић	Владимир Бошњак
Витомир Обрадов	Атанасије Новаковић
Бранко Тешић	Живадин Петровић

Пред управом су велики задатци. Морају се трудити да би током ове године средства прикупљали и тако макар покрили цркву. Такође, свакодневно се мора радити на одржавању црквених просторија и имања, како у Калтону, тако и у Гринзбари. Али, с обзиром да је велики број у управи, уколико се распореде и буду озбиљно прихватили, неће бити ништа тешко. Исто, ако буду редовно долазили у цркву са својим породицама, биће нам и црква пуна сваке недеље.

Дакле, потенцијал је ту, уколико се буде знао употребити.

ПЕНЗИОНЕРИ ПРОСЛАВИЛИ СВОЈУ СЛАВУ

Ово је друга година како наши пензионери прослављају своју славу. Домаћин је био г. Цвијо Ђукић са својом супругом Гроздом. Славски колач је благословио надлежни парох о. Драгомир у великој сали, а онда је послужен богат славски ручак. Било је присутно око 150 пензионера, као и пун аутобус из Ђилонга.

НАПОМЕНА ЗА ВЕНЧАЊА: Венчања се не обављају током поста, а пре венчања на месец дана треба код свештеника попунити формулар за предбрачни испит.

НАЈСТАРИЈА МЕЂУ НАМА

Средином марета ове године, наша стара чланица ЦШО госпођа Софија Духон је напунила 90 година. Разговарајући са њом, она каза да понекад дође пешке у цркву из Фицроја, а такође да још никакву медицину не троши.

Надамо се у Бога да ће још много година усправно да ходи, пуна смисла за шалу и пријатни разговор.

СПРЕМАЊЕ ЗА СРПСКУ НОВУ ГОДИНУ

О ТОМЕ КАКО СЕ ПРИПРЕМА, УМНОЖАВА И ШАЉЕ "СВЕТОСАВНИК"

У вашим рукама је 30-ти број "Светосавника". Први број је изашао у децембру 1986 године и од тада је сведочио о радовима и збивањима у овој црквеној заједници, а и шире.

Светосавник од почетка уређује свештеник Драгомир Шиповац. Он изабира текстове, куца, умножава, већином и слаже, адресира и ставља омоте за пошту.

Дакле, целокупни рад око свега он носи. Колико су парохијани задовољни, а колико нису, он ће увек примити к знању сваку замерку, ако је са циљем да се побољша квалитет и садржај. Када су у питању текстови који може да буду контраверзни, обично се консултује са председником и онда одлуче шта одговара, а шта не.

А сада да вам пређемо на техничку страну. Обично, месец дана пре штампања направи се напрт шта би могло ући у следећи број. Већином се узме неколико верско-поучних чланака, па онда догађаји из живота ове парохије, обавештења о Богослужењима и свечаностима, као и прилозима. Гледамо да буде укушно 40 страница формата А5. Све се то откуца на компјутер, који је свештеник купио за себе и онда кад је спремно на штампач откуца. Онда се лепе слике. Сlike обичне не могу да се штампају, па морају да се од њих направе нове, које се плаћају \$5,00 свака. У задње време нам то бесплатно ради "Српски Глас". Кад се слике залепе, праве се матрице или "plates". Већ смо купили platemaker и свештеник сам то ради. Да би направио

40 матрица обично узме 4 сата времена. Пре смо плаћали \$6,00 за сваку, а сада нас кошта око \$4,00 и не мора да се путује код штампара.

Затим се прелази на штампање, то јест умножавање. И за то имамо машину већ 5. година. Доста је стара, али ради посао уколико се угоди мастило и вода. Да би се умножило 500 примерака, а сваки има 10 листова, односно 20 страница - што износи да кроз машину прође 10.000 листова, потребно је цео дан непрестаног рада.

А онда долази слагање. Да би сложио један комад, узме пола минута и пола минута да се скопча. Значи, најмање 9 сата за једну особу. Због тога често слажу родитељи петком вече. После се сваки број треба пресавити упола, па онда на омот налепити претходно наштампану адресу и омотати сваки комад. Тај посао изискује добра два дана. Затим се треба сортирати по поштанским бројевима и однети на пошту, која наплаћује за сваки број 45 центи.

Као што видите, овај наш мали билтен, да би се направио и саставио потребна је велика процедура, и стрпљивост. Због тога су многи одустали да штампају. Захваљујући вољи нашег свештеника и разумевању управе, ми још увек идемо. Такође се захваљујемо вама који схватате корист од парохијског гласила и својим прилозима дајете подстрек.

Нека су вам срећни и благословени Васкршњи празници!

ХРИСТОС ВОСКРЕСЕ!

"СРПСКИ ГЛАС" ЗА НОВУ ЛАЗАРИЦУ

Поводом изласка тристотог броја и трогодишњице постојања уредништво "Српског Гласа" на челу са власником г. Ђорђом Маринковићем организовали су у нашој Црквеној сали прославу и промоцију, а са наменом да сав приход иде за градњу храма "Светог Саве" - Нове Лазарице, што се гради овде у Гринзбари.

За ову свечаност су позвани представници политичког и културног живота Аустралије, на челу са г. Брусом Ракстоном, као и српско свештенство и остали српски бизнисмени и народни посленици. Промоција је одржана 5. марта 1994 године.

За почасним столом у разговору: Симон Сименс и Брус Ракстон

Иако се није одазвао велики број народа, ипак је приход био око \$3.500 што је велика помоћ за цркву.

Дугујемо велику захвалност Српском гласу, не толико на помоћи коју је приложио, него више на осећању да се помогне једина црква у изградњи у Аустралији.

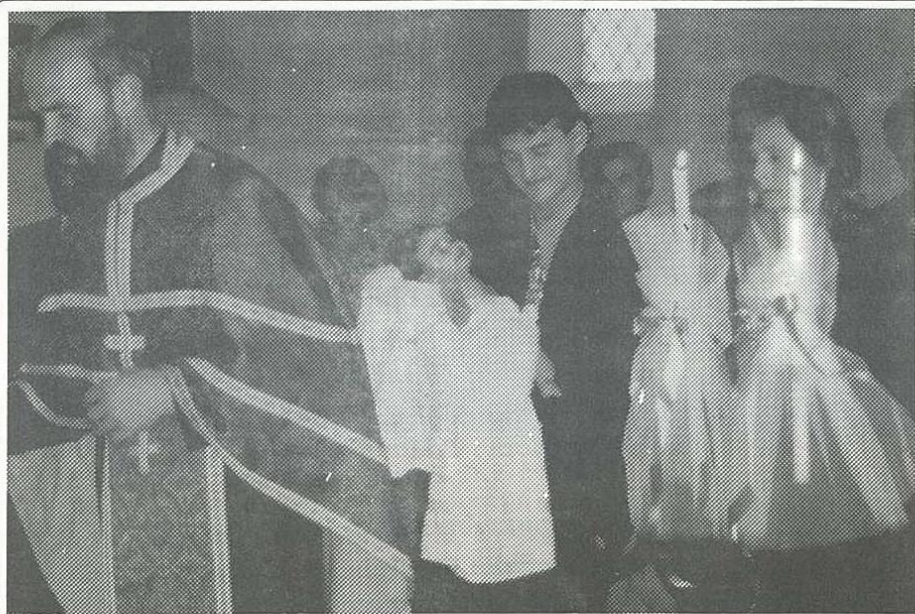
Надамо се да ће слични подухват да ураде и други, а првенствено црквене заједнице у Аустралији и тако покажу на делу да смо једна душа и једно тело.

Хвала брате Ђорђе и нека те Господ и Свети Сава благослове!

КРШТЕЊЕ ДАНИЕЛЕ ЦВЕТКОВИЋ

Крштење мале Даниеле је обављено у храму Светог Саве, Carlton у недељу 6. марта 1994. То је прво дете младих парова Милана и Мирјане Цветковић, а такође и прво унуче бабе Раде. Кум је био Горан Алексић, који је из Сиднеја дошао за ову свечаност. Свету тајну је обавио надлежни парох прота Драгомир Шиповац.

Малој Даниели честитамо крштење, уз жеље да је Бог благослови на свако добро и Богу угодно дело. Такође честитамо Виту и Ружи Обрадов крштење трећег унучета.

Свети Сава даде роду, видело крста,
да се крсти духом светим, крстом с три прста.

**Крст је сила и знамење,
Крст је спасење!**

КАКО УСПЕВАТЕ ДА ГРАДИТЕ

Средином фебруара дошао нам је у посету чувени прота Петар Радош из Порта, где служи већ 42 године. Обилазећи црквену имовину у Гринзбари упита ме:

- Да ли је све ово што сте подигли задње десетак година урађено од прилога, или је од банке позајмљивано?

- Све ово, рекох му, што видите, подигнуто је од прилога, као и од продаје куће и имања код Гизбурна. Сала је коштала негде око \$700 хиљада, па паркинг \$165. хиљада и на крају парохијска кућа која је изнела преко 120 хиљада долара. И као што видите сада цркву подижемо. Од продаје имовине смо добили близу 300 хиљада, а остало је све прилог.

- Свака вам част - рече прота, па продужи: Да ли сте ишли по кућама и скупљали.

- Нисмо - одговорих, него су Срби доносили сами. Мало по мало, али се домаћински брига водила да све буде што разумније употребљено.

- Пред вама је велики објекат. Како мислите да даље финансирате изградњу?

- Као и до сада, ја се у Бога уздам. Јер ми смо прилично солидна црквена заједница и имамо увек у Црквеном одбору вредне и разумне људе које народ цени и са поштовањем и поверењем се односи према њима. Па онда ту је и фолклорна група са стотину деце свих узраста. А да и не помињем парохијане, којих има више стотина. Сви ће они, колико буду могући да приложе за своју будућу богомољу. Неко ће дати у новцу, неко ће приложити звоно, неко иконе, или друге утваре, тако да ја мислим да ни једна српска кућа у овој парохији неће остати а да не узме учешћа у градњи и завршавању нове цркве.

- Мило ми је чути да сте оптимиста! Само напред, јер овако нешто ретко ко има. И положај и паркинг и сале и школске просторије, као и парохијску кућу. Само не малакшите!

- Пробаћемо, оче прото, и дај Боже да и Ви дођете кад будемо освећивали Нову Лазарицу у славу Светом Сави.

ВЕНЧАЊЕ ДУШАНА И ЖАКЛИНЕ

*М*ало је породица српских у Мелбурну као што је породица Момира Кујовића. Од како служим у Млебурну, већ 16 година, он са својом фамилијом је тако рећи сваке Недеље на богослужењу. Редовно се причешћују, славе славу и чувају српску традицију. А што је најважније за дечији узгој, према свештенику се односи са дужним поштовањем.

И све то Бог награђује. Фамилија му је на окупу. Деца добра и послушна, и сада 12. фебруара 1994. удаде своју кћерку за доброг Србина Душана Јоветића, који је такође честит момак, а био је једно време и члан управе наше ЦШО.

Душану Јоветићу и његовој супруги Софији честитамо снају, а Мошу и Милки зета, молећи се Богу да им подари слогу у браку и доста деце, да се Срби множе и шире.

Душан и Жаклина пред храмом "Светог Саве", после венчања и завета да вечно живе у слози, љубави и разумевању, узајамно се поштујући, као што је Господ казао: Што Бог састави човек да не раставља.

ВЕНЧАЊЕ ЗОРАНА И ТАТЈАНЕ

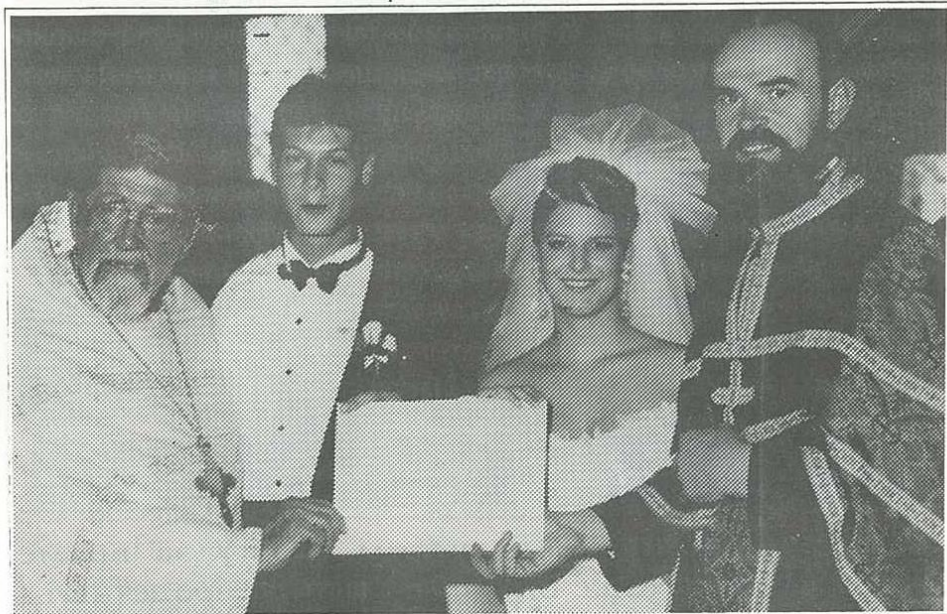
*В*еличанствена је била свадба у двоје младенаца: Зорана Глоговца и Татјане (Тања) Букилић. Њихова љубав примакла је две метрополе: Мелбурн и Перт.

Специјално ради њиховог венчања дошао је уважени прота Петар Радош из Перта и са надлежним парохом о. Драгомиром обавио свету тајну брака у храму "Светог Саве" -Carlton. Интересантно је било чути проту, који је евоцирао успомену да је у том истом храму био када је освећен 1963 године и у њему произведен за протојереја.

Иначе, очеви младенаца Никола Глоговац и Миливоје Букилић се знају још из момачких дана, а онда су заједно пребегли и стално у контакту били у Аустралији, тако да се изненада познанство крунисало правим пријатељством, то јест женидбом Николина сина и Миливојеве кћерке у суботу **12. фебруара 1994.**

После венчања наставило се са свадбеним весељем у Светосавском дому у Greensborough до касно иза поноћи.

Младенцима честитамо склапање брака и благослов Божији!

Зоран и Тања примају венчаницу од о. Драгомира и прота Радоша

ВЕНЧАЊЕ ДРАГАНА И ДРАГАНЕ

Велика је свадба била код Николића 19. фебруара 1994. Отац Милисав и Мајка Ружа женили су свог другог сина Драгана дивном девојком Драганом, кћерком Мила и Душанке Живковић. Обоје красно и стасито, тако да смо сви радосно учествовали у њиховом склапању брака.

Венчање је обављено у храму "Светог Саве" -Carlton, а онда се продужило са свадбеним весељем у Светосавском дому.

Мишу и Ружи честитамо снају, и нека им буде добра као и прва, па да догодине учествујемо и на другом весељу - крштењу.

Надамо се да ће и ово двоје младенаца да продуже српским путем и буду добри, честити и вредни, а ми као црквена заједница желимо да их прати Божији благослов. Иначе, Николићи су једна честита шумадијска породица, а отац Милисав и оба сина: Милан и Драган су чланови ЦШО "Свети Сава" и редовно долазе на свечаности у Гринзбари.

Драган и Драгана у светом храму за време трократног опхода око стола, што представља вечност брака и нераскидиву везу мужа и жене.

ПРИЛОЗИ ЦРКВИ ОД 5. ДЕЦЕМБРА 1993 - 5.МАРТА 1994

Миодраг Радосављевић	20	Душан Павловић	20
Александра Јакшић	40	Бранко Ђорђевић	50
Вера Кљајић	50	Жика Миленковић	20
Снежана Дербогосијан	45	Јовица Пјевач	20
Богдан Богдановић	20	Мирко Бркић	40
Гроздановић ?	10	Мирјана Глоговац	20
Рајко Мирковић	20	Мишо Глоговац	20
Глигорије и Душанка	40	Радомир Стојаковић	25
Драгољуб Јовановић	??	Чедо Оклобџија	50
Марина и Милица Пјевач	20	Српско добротворно друштво	50
Славољуб Зечевић	10	Никола Чекић	5
Јово Бараћ	20	Илинка Урошевић	10
Злата и Даниел Пештерац	50	Лазар Марјановић	20
Д.С. Гвозденовић	20	Славко Недељковић	20
Тоша Плачејевић	10	Српски национални савез	100
Српска народна одбрана	23	Драгољуб Гвозденовић	20
Живадин Петровић	20	Вангел Спасовски	20
Вангел Спасовски	20	Радмило и Бранка Живковић	20
Иван Дуловић	20	Славица Тривунић	20
Драган Бабић	10	Марко Бањанин	50
Богдан Гутић	50	Момчило Јеремић	500
Миодраг Величковић	20	ЦШО "Св. Ђорђе", St Albans	100
Виљко Цвијетић	20	Чедо Рајлић	50
Марија Живковић	20	ЦШО "Св. Стефан", Springvale	120
Милка Пауновић	50	Марија Тричковић	50
Марић М.	10	Нада Крчевинац	50
Софија Духон	20	Небојша Грба	10
Томо Крчевинац	10	ЦШО "Св. Никола", Geelong	100
Радован Јевић	20	КСС "Мајка Југовића", Geelong	50
Спасоје Цвикић	50	Ђуро Кузрешанин	20
Драган Контић	20	Српски омладински покрет, Vic.	200
Слободан Предић	10	ЦШО "Св. Тројица", Yallourn	100
Б. Кујовић	30	КСС "Св. Петка", Yallourn	50
Ранко Мајуновић	10	Раде Ђурић	20
Момчило Глоговац	20	ЦШО "Св. Петар и Павле", Vod.	50
Милош Симатковић	10	Илија Орлић	50
Г-ђа Антић	15	СКИД "Његош"	50
Милан и Вера Кљајић	30	ЦШО "Св. Стефан Деч" Franks.	100
Стефан Глоговац	20	КСС "Мајка Ангелина", Franks.	50
Радомир Глоговац	10	Српски Спорт. Центар, Keysbor.	100'
Даниел Глоговац	10	Илинка Илић	50
Слободан Матић	20	Цвита Гавриловић	20

Фудбалски клуб "Крајина"	60	Илија Шуша	10
Душан Жабић	40	Петар Крстић	10
Српска народна одбрана	50	Лазар Симатковић	50
шородица Владимира Бошњак	20	Узеић? Пантелић	20
Фудбалски клуб "Србија"	50	Рајко Роквић	20
Милорад Илић	20	West Станковић	15
Фудбалски клуб "Синђелић"	100	Брковић	10
Никола Глоговац	50	Власта Михаиловић	20
Бранко Ђорђевић	20	Бранко Ђорђевић	50
Шћепан Кешић	20	Љубомир Ераковић	20
Брано Поповић	20	Воја Драгићевић са супругом	20
Милорад Кешелъ	20	Милош Петровић	20
Горан Микић	5	Јово Бараћ	20
Душан и Милијана Зечевић	20	Драгомир Пешић	20
Богдан и Јелисавка Роквић	20	Александар Нади	10
Ружица Миленковић	20	породица Пјевач	20
Душан Станинковић	5	Аца и Милка Лукић	20
Јагода Ковачевић	10	Степа Степановић	20
Нада Цвијетић	10	Тошлица Танић	30
Нешо Марковић	10	Милена Степановић	20
Лазо Недељковић	10	Ружица Јуршић	40
Вујадин и Славица Михајловић	20	Мирјана Шајкић	10
Драган Савић	10	Алекса Шиповац са фамилијом	20
Нино Стојановић	20	Бранко Стојковић	20
Тома Вукадиновић	20	Душан Мирковић	20
Јозо Вигњевић	10	Сибин Стојановић	20
Иван Пошњик	10	Зоран Радосављевић	30
Реља Плавшак	5	Бранка Мајуновић	10
Милојк Југовић	20	Алексију	15
Врајан Толи	20	Раде Јоветић	20
Радомир Ристић	10	Бранко Бугарски	30
Мирко и Ружица Радивојевић	20	Анђа Ковачић	10
Слободан и Иванка Јаковљевић	20	Продан Ранковић	20
Горан и Мира Јаковљевић	20	Марко Живковић	10
Раде Живковић	20	Нада Докмановић	20
Зоран и Дивна Јаковљевић	20	Гојко Лакић	20
Милан и Биљана Николић	40	Раде и Милка Вигњевић	20
Ружа Николић	10	Миле Илић	20
Душан Дрезгић	10	Мирослав Стојаковић	20
Драган Николић	20	Ђуро Ченогија	10
Саво Тркуља	10	Бранко Милић	20
Марија Дакић	10	Младен Жабић	10

Свето Петковић	10	Бошко Ћорђевић	50
Радомир Шајкић	10	Бојка Ћорђевић	10
Спасоје Тркуља	10	Глигорије Хешков	20
Младен миладиновић	20	Станко Гадић	20
Веомир Брадић	10	Betty Fitzsimons	10
Душан Двизац	20	Славица Трувунјић	10
Миленко Коостић	20	Лазо Јузбашић	20
Милутин Крунић	10	Марко Бањанин	20
Н.Н.	10	Саво и Будимка Ника	20
Душко Вукадин	20	Стана Каленић	10
Дане Кончар	20	Младен Пендо	10
Љубомир Седларевић	20	Станиша Грујић	10
Милан Штега	50	Душан и Сојка Крстић	10
Славко Тркуља	30	Д. Петровић	20
Миладин Жижовић	20	Исо Крлеуша	20
Јанко Пушавац	20	Васиљка Поповић	10
Радомирка Гашић	10	Милош Дакић	10
Милка Пауновић	20	Мира Косановић	10
Милан и Стана Ћукић	20	Стево Вуковић	50
Раде Вујић	20	Мара Дакић	20
Момир Кујовић	20	Андрија Тоскић	10
Милан Јоветић	20	Станиша Јовановић	20
Раде Челебићанин	20	Момчило Ранковић	20
Зоран Стошић	10	Бата Стојановић	10
Сосига-Савић-Стојановић	20	фамилија Силвашић	40
Вуле Богуновић	20	Риле Ристић	10
Мићо и Мица Кулинчевић	20	Милан и мира Кнежевић	20
Слободан Радовановић	10	Божидар Ковач	20
Ковиљка Ковачевић	10	Ристо Вујовић	20
Славко и Катарина Јовановић	50	Мирослав Томић	20
Мишо и Нада Бежановић	20	Милан и Милица Илић	50
Живота и Ивана Нешић	50	Драган и Гордана Сушић	20
Живадин и Розина Петровић	50	Илија и Јелена Ћукић	100
Раде и Радмила Оклобџија	50	Зора Јеремић	20
Наталија Сучевић	10	Зорка Шиповац	10
Марко Старчевић	10	Радмила Цвијетић	10
Спасоје Цвикић	50	Александра Јакшић	30
Петар Јевтовић	20	Вукосава Дамњановић	10
Митар Козомара	20	Ћорђе Сибић	10
Манојло Поповић	20	Милан и Вера Кљајић	30
Слободан Пантић	20	Дмитар Вранешевић	40
Тоза Младеновић	20	Лазар Марјановић	20

Илија Нешић	10	Стево Гајић	20
Миљан Цимбаљевић	30	Живота Илић	10
Душан Симић	20	Здравко Попотров ?	5
Војо Милошевић	30	Цветко Батаковић	10
Обрен Поповић	20	Предраг и Емилија Вучинић	20
Вангел Спасовски	30	Данко и Грета Ђосић	50
Нели и Андрија	20	Душан Павловић	50
Александар Мајер	20	Мирко Добријевић	20
Вито Петровић	10	Раде Глоговац	50
Вито Новаковић	10	Душан Лаврнић	20
Стаменковић	10	Андрија Јовић	20
Слободан Љубинковић	10	Чедо Оклобција	50
Коста Наградић са фамилијом	50	Младен Младеновић	10
Радован Шамановић	50	Раде Оклобција	20
Драган Бошњак	10	ЦШО "Св.Петка", Rock Bank	100
Иван Елесин	15	Рада Јеврић са децом	50
Санко Аперлић	15	Александра Јакшић	10
Ратко Вујовић	20	Удржење бор. "Д.Михаиловић"	50
Бранко Палавестра	20	Радмило Живковић	20
Драган Палавестра	5	Снежана Дебогосијан	10
Миљан Јеврић	30	Божо Маљковић	20

Свим приложницима велика хвала што редовно воде бригу о својој Цркви, а и ко ће своју Цркву пазити и помагати, ако неће Срби.

ПРИЛОЗИ ЗА "СВЕТОСАВНИК"

Драгица Оклобција	10	Степа Стпановић	10
Милорад Вековић	20	Радмило В. Живковић	10
Спасоје Цвикић	20	Душан Смиљанић	10
Катица Јанковић	20	Саво Самарцић	15
Миљан и Вера Кљајић	10	Тихомир Оклобција	50
Михаило Мијатовић	10	Обрен Поповић	10
Миодраг Костадиновић	20	Софија Духон	20

КАКО СЕ ПРИЛАЖЕ ЗА "СВЕТОСАВНИК"? Овај наш лист нема свој фонд, него се трошкови покривају из заједничке црквене касе. Зато, кад желите да приложите, можете у цркви у КЊИГУ ПРИЛОГА само у загради уписати (за Светосавник), и онда се приликом штампања одвоје приложници. Прилагањем за Светосавник помажете мисионарску делатност у овој парохији.

**ПРИЛОЗИ ЗА ГРАДЊУ НОВЕ ЛАЗАРИЦЕ
ОД 3. ДЕЦЕМБРА 1993 - 5. МАРТА 1994.**

Зорка Шиповац	5 00	Слободан Предић	30
Ратко Вујовић	2 80	Тома Крчевинац	50
Топлица Танић	1 00	Марија Силвашић	2 00
Бригита Јевремовић	1 00	Младен Сојевић	1000
Глигорије и Д. Хешков	1 00	Милица и М.Гвозденовић	2 50
Тома Вукадиновић	3 00	Вујадин Михајловић	2 00
Милорад Вековић	4000	Чедо Рајлић	1 00
Неђо Мацаревић	50	Вељко Деспотовић	2 00
Миодраг Костадиновић	1000	Кута Milland	50
Душан Лаврнић	3 00	Никола и Нада Вујанић	1 00
Драгомир Пешић	3 00	Савка Грујић	50
Бранко и З. Панић	2 50	Јанко Пупавац	50
Драган Илић	50	Ђорђе Петровић	50
Славица Тривунић	2 00	КСС "Огњена Марија"	4000
Богољуб Петрић	3 00	Зоран и З. Гладанац	1 00
Живомир Николић	2 00	Војислав Николић	5 00

**ДОБИЛИ СМО ПРВОГ ЗАДУЖБИНАРА
НОВЕ ЛАЗАРИЦЕ**

Милорад Вековић је већ приложио \$10.000 и тако се први уврстио у Задужбинара цркве!

Већ имамо још тројицу који су се уписали да

постану Задужбинари, а то су: ДАНКО

ЂОСИЋ, који поклања железну

конструкцију, МИЛАН НИКОЛИЋ и

ГОРАН ЈАКВОЉЕВИЋ који ће поклонити

бакарни кров за цркву.

СРПСКИ БИЗНИСИ У ОВОЈ ПАРОХИЈИ
ОБРАТИТЕ СЕ СВОМ СРБИНУ

CATERING SERVICE

Специјализовани смо у печењу прасића и јагњаци на ражњу
 Ако вам треба услуга за ВЕНЧАЊА, КРШТЕЊА,
 РОЂЕНДАНЕ, без обзира где, стојимо вам на располагању.

ТОША ТРИФУНОВИЋ: 330 1841 Mobile: 018 087 855

CONCRETE

Мајстор за све врсте бетонских радова. Било
 велики или мали посао, ми смо на располагању.

ВУЛЕ БОГУНОВИЋ:

Phone: 466 2852 Mobile: 018 365 214

50 ГОДИНА БРАКА

У недељу 13.марта 1994 брачни пар Хешков: Глигорије и Душанка
 прославили су 50 година благословеног брака у кругу родбине и
 пријатеља. Дај Боже још дуго да поживе у добром здрављу и слози!

КАТЕГОРИЈЕ ПРИЛОЖНИКА ЗА ЦРКВУ
ЧИЈА ЋЕ ИМЕНА БИТИ УКРЕСАНА
НА СПОМЕН ПЛОЧИ

ЗАДУЖБИНАРИ	10.000 и више
УТЕМЕЉАЧИ	5.000 - 10.000
ВЕЛИКИ ДОБРОТВОРИ	3.500 - 5.000
ДОБРОТВОРИ	2.000 - 3.500

СРПСКИ БИЗНИСИ У ОВОЈ ПАРОХИЈИ**TAXATION****VEKOVICH & ASSOCIATES**

Public Accountants - Registered Tax Agent

Испуњавамо све врсте пореза. Чек добијете за 14. дана

МИЛАН БЕКОВИЋ: 588. Plenty Rd. PRESTON Тел: 478 1915

КУХИЊСКИ ОРМАНИ**E R A Shopfitting**

Вршимо опремање канцеларија.

По поруџбини правимо барове и кухиње

БОРАН ЈАКОВЉЕВИЋ

27. Kolora Rd. WEST HEIDELBERG Тел: 459 5078

ЗИДАРИ

Зидар, који је озидао Светосавски дом и парохијску кућу у Гринзбари, квалификован за велике и мале послове.

РАДЕ ВУЈИЋ: 16. Bayonne Close, GREENSBOROUGH

Тел: 435 8643

CARPENTER - ТЕСАР

Мајстор за дрвену конструкцију, столарију и све радове у вези дрвенарије

МОМО ЈЕРЕМИЋ

55 Punkerri Cir. GREENSBOROUGH Тел: 434 7036

BENTECHBUILDING DESIGN & CONSTRUCTION
PROJECT MANAGEMENT

Пројектовање и урбанистичке нацрте

Грађевинске планове и компјутације за куће,
гараже и друге објекте

БРАНКО ТЕШИЋ - Dipl. Bld. Arch. Тел: 467 2803

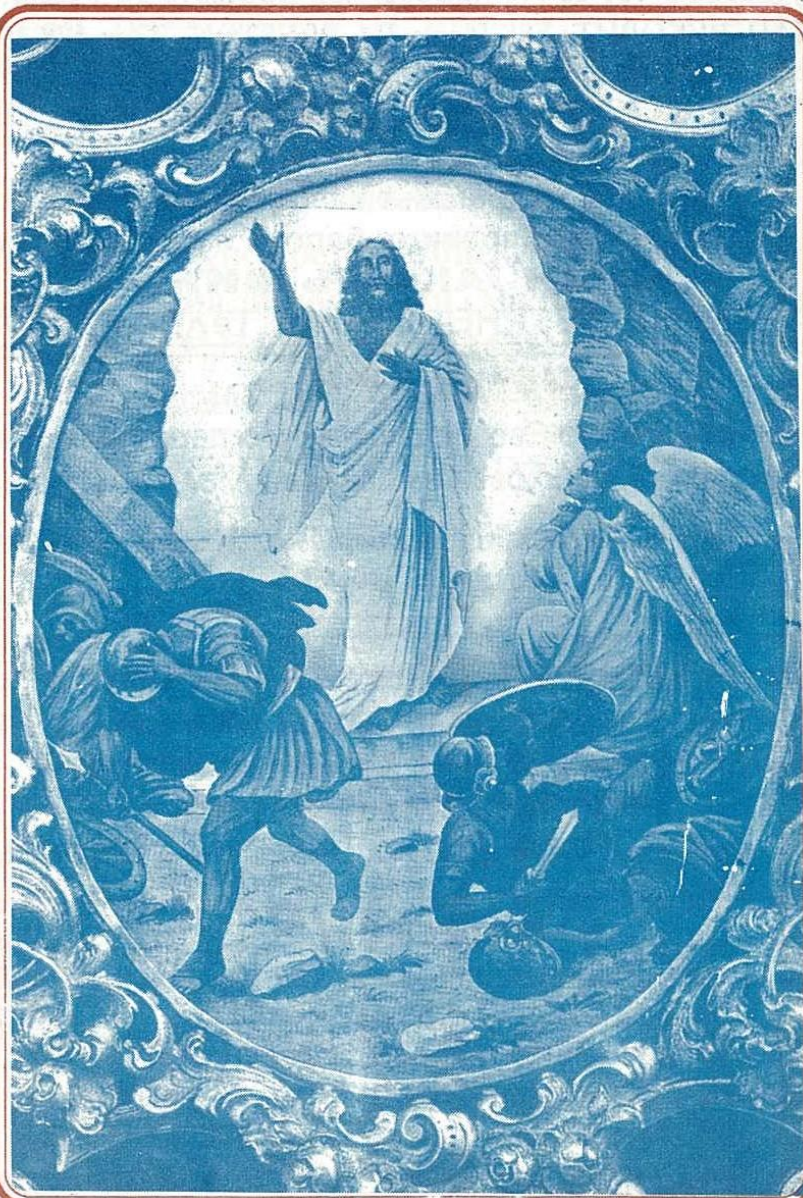

SVETOSAVNIK

SAINT SAVA PARISH PUBLICATION

230 Station St. CARLTON NTH, 3054 & 212 Diamond Creek Rd. GREENSBOROUGH, 3088

ВАНІСТНІНУ БОСКРПЕЦЕ!

ХРІСТОС БОСКРПЕЦЕ!